

Alleen een koningshuis met ruggengraat kan weerstand bieden aan de islamisering

Posted on 24 juli 2025 by Benno de Jongh

De islamisering van Nederland is al tientallen jaren gaande, vooral door immigratie, maar ook door politieke druk in binnen- en buitenland. Het heeft er alle schijn van dat opwinding over het Israëliëse optreden tegen de radicale Hamas-moslims in de Gazastrook een nieuwe impuls geeft aan die islamisering. Nederland onderscheidt zich daarbij van veel andere westerse landen door het gebrek aan weerstand tegen de islam. Dat terwijl het buigen voor de islam (ook door 'zelfislamisering') toch ernstige risico's voor westerse waarden, rechten en vrijheden met zich meebrengt, evenals ernstig verlies van maatschappelijke samenhang. Benno de Jongh schetst deze weken in Wynia's Week hoe de islam greep krijgt op Nederland en wat er nog aan te doen is.

Vandaag deel 8: Het koningshuis en de islam

'Een baken van islamitische wetenschap.' Zo noemde King Charles het Oxford

Centre for Islamic Studies bij het 40-jarig bestaan vorige week. Om de feestelijkheden te onderstrepen kreeg de nieuwe vleugel van het gebouw de naam van de koning. Volgens Charles is 'de voortdurende toewijding van het centrum aan objectief wetenschappelijk onderzoek en internationale samenwerking, ondersteund door principes van dialoog, diep begrip en wederzijds respect, belangrijker dan ooit in de wereld van vandaag'.

De vorst van het Verenigd Koninkrijk laat zich vaker zien tijdens festiviteiten van de islamitische gemeenschap. Zo organiseerde Charles tijdens de ramadan een iftar in Windsor Castle; bijna vierhonderd moslims verzamelden zich in St. George's Hall voor een gezamenlijke maaltijd. Volgens critici heeft hij meer oog voor de islam dan voor de staatsgodsdienst: de Kerk van Engeland, oftewel de Anglicaanse Kerk.

Voor Willem-Alexander is religie een privézaak

Ook het Nederlandse koningshuis schurkt steeds vaker tegen de islam aan, al is het nog niet zo innig met de religie verstrengeld als 'the Royal Family'. Zo hebben we koning Willem-Alexander, in tegenstelling tot Charles, nog niet horen zeggen dat hij het 'oneens is met het boerkaverbod in Europa' of dat 'het christendom van de islam kan leren'.

Willem-Alexander is lid van de Protestantse Kerk en beschrijft zichzelf als een 'overtuigd gelovige voor wie religie een privézaak is'. Dat voor een groot deel van de ruim één miljoen moslims in Nederland hun geloof niet uitsluitend een privézaak is, vindt de koning geen probleem, getuige de bezoeken van de Oranjes aan islamitische instellingen in ons land.

Zo waren Willem-Alexander en Máxima tijdens de ramadan nog aanwezig bij een iftar van een zorgorganisatie in de Amsterdamse wijk Bos en Lommer. Hun bezoek viel nauwelijks op tussen de talloze iftars die georganiseerd werden door overheidsinstanties. Met name de politie liet geen gelegenheid voorbijgaan om een iftar te organiseren of te bezoeken.

Terwijl uit onderzoek blijkt dat de meerderheid van de Nederlanders zich al decennia zorgen maakt over het oprukken van de islam, blijft de koninklijke familie cultuurrelativistische signalen afgeven. Het verregaande aanpassingsvermogen dat Willem-Alexander en Máxima etaleren tijdens moskeebezoeken in binnen- en buitenland, toont dat zij de lijn van koningin Beatrix voorzetten.

In 2006 vierde de Ahmadiyya Gemeenschap het 50-jarig bestaan van haar bedehuis, de Haagse Mobarak Moskee. Koningin Beatrix trok haar schoenen uit en zag af van handen schudden met mannelijke vertegenwoordigers van de gemeenschap. Geert Wilders en Bart Jan Spruyt schreven in een opinieartikel in *de Volkskrant* dat Balkenende als verantwoordelijke premier moest uitleggen waarom de koningin met dit gedrag was bezweken voor de 'intimidatie' van de islamitische minderheid in ons land. 'In goed Nederlands heet die houding dhimmitude (een jood of christen erkent onder dwang de superioriteit van de islam)', aldus Wilders en Spruyt.

Beatrix en Máxima met hoofddoekjes

In 2012 droeg koningin Beatrix tijdens moskeebezoeken in Abu Dhabi en Oman een hoofddoek. Ook prinses Máxima was van top tot teen bedekt. Volgens Wilders legitimeert dat de onderdrukking van vrouwen: 'Wat heeft de koningin te zoeken in moskee in Abu Dhabi. Met abaya en hoofddoek?', reageerde de PVV-leider.

De koningin reageerde in een persgesprek op Wilders met de woorden 'echt onzin'. Volgens Beatrix moeten de mannen in deze landen er juist voor oppassen dat ze niet aan alle kanten worden voorbijgestreefd door vrouwen. Dat de koningin reageert op een uitspraak van een volksvertegenwoordiger is zeldzaam en geeft aan hoe hoog de kwestie haar zat. In haar reactie ging Beatrix in op de situatie in de twee specifieke landen, terwijl de kritiek ging over de onderdrukking van vrouwen in Nederland en de islamitische wereld als geheel.

'Commissie-Máxima'

Máxima werd het al snel na haar huwelijk met Willem-Alexander in 2002 duidelijk dat de islam een belangrijke plaats inneemt in de Nederlandse samenleving. De prinses werd in 2003 lid van de Commissie Participatie van Vrouwen uit Etnische Minderheidsgroepen (PaVEM), die de integratie van allochtone vrouwen nastreefde. Van die commissie waren ook de oud-politici GroenLinkser Paul Rosenmöller en VVD'er Hans Dijkstal lid. Zij gebruikten hun 'Commissie-Máxima' ook als podium om kritiek te leveren op de gang van zaken in de politiek.

Het kabinet-Balkenende II maakte in 2005 een eind aan de commissie als overheidsaangelegenheid. De commissie was niet alleen omstreden door de politieke lading, maar ook door het jaarsalaris van Rosenmöller van 70.000 euro,

dat hij toucheerde voor één dag per week voorzitterschap van de commissie. PaVEM ging door als particuliere stichting, Pafemme geheten, met Dijkstal in de Raad van Advies. Pafemme werd betaald door het Oranje Fonds. Dat uit loterijen betaalde 'koninklijk fonds' werd in 2002 opgericht ter gelegenheid van het huwelijk tussen Willem-Alexander en Máxima en had aanvankelijk tot doel 'de multiculturele samenleving' een handje te helpen.

In de kersttoespraak van Beatrix in 2005 deed Allah z'n intrede. Vanuit Paleis Huis ten Bosch sprak de koningin met kerstbomen op de achtergrond de natie toe: 'Woorden als "Gode zij dank!" maar ook "Allah zij geprezen!" verwijzen naar een godsvertrouwen dat een aloud gevoel van eerbied en geborgenheid uitdrukt.' In tegenstelling tot de Troonrede geldt bij een kersttoespraak het staatshoofd als de hoofdauteur.

In de kersttoespraak van een jaar later, in 2006, blijkt dat Beatrix op één lijn ligt met premier Jan Peter Balkenende en z'n minister van Justitie Piet Hein Donner, die vinden dat de grondwettelijke vrijheid van meningsuiting haar grenzen heeft. In de tijden dat er wereldwijd al ruim een jaar onrust is over de Deense Mohammed-cartoons zegt Beatrix tot het volk: 'Een recht om te beledigen bestaat dan ook niet. Evenmin geeft godsdienstvrijheid een vrijbrief om te kwetsen of op te roepen tot haat.' Critici zagen in de woorden van de koningin een aanval op het toenmalige VVD-Kamerlid Ayaan Hirsi Ali wegens haar opvattingen over de gevaren van de islam en de vrijheid van meningsuiting.

Beatrix op bezoek in buurthuis na moord op Van Gogh

De kersttoespraak van Beatrix waarin ze de vrijheid van meningsuiting ter discussie stelt, volgt ruim twee jaar nadat in Amsterdam Theo van Gogh wordt vermoord door Mohammed Bouyeri. Op uitnodiging van burgemeester Job Cohen bezocht koningin Beatrix tien dagen na de moord het Marokkaanse jongerencentrum Argan aan de Overtoom. Beatrix wilde 'haar medeleven betuigen en de spanningen tussen allochtonen en autochtonen na de moord helpen verminderen'.

Cohen stond met z'n eindeloze theedrinken met islamitische organisaties toen al symbool voor de bestuurder die gretig meegaat in het slachtofferschap van de islamitische gemeenschap. Niet de nabestaanden, het vrije woord of de westerse

waarden hadden het meest te lijden onder de jihadistische moord, maar de moslims. Tenminste, dat beeld werd door bestuurders graag geschetst.

In een column in *De Volkskrant* uit 2013 schrijft Max Pam, vriend van Van Gogh, over de nasleep van de moord: 'Beatrix heb ik tweemaal een hand gegeven. (...) De tweede maal was toen Hella Haasse de Prijs van de Nederlandse Letteren kreeg. Ik had een brief bij mij, die ik samen met Nelleke Noordervliet had geschreven, en waarin werd gevraagd waarom het staatshoofd na de moord op Theo van Gogh wel een buurthuis van Marokkanen had bezocht, maar niet naar de ouders van Theo was gegaan. Die brief moesten wij stilletjes in een achterafgang aan een hofdame overhandigen, waardoor de situatie iets absurdistisch kreeg en ik mijzelf nogal belachelijk voelde. Het antwoord kregen wij later, geheel correct, van Balkenende. De toenmalige premier antwoordde dat de koningin boven de partijen stond. Tsja, dat was juist de reden dat wij die brief hadden geschreven.'

Van Jodenjacht naar voetbalrellen

Nadat de eerste verontwaardiging na een jihadistische aanslag of misdaad wat is gezakt, betekent 'boven de partijen staan' in Nederland vooral dat het establishment mee dient te gaan in het beeld dat de moslimgemeenschap gezien wordt als grootste slachtoffer. Dat beeld zien we na elke aanslag in West-Europa. Ook na de Jodenjacht in Amsterdam in de nacht van 7 op 8 november 2024 duurde de verontwaardiging over de wandaden van jongeren en taxichauffeurs van overwegend Marokkaanse afkomst hooguit een paar dagen. Na een intensieve campagne van bestuurders, lobbyclubjes, BN'ers en traditionele media kantelde het beeld en kon het establishment weer opgelucht ademhalen.

Willem-Alexander reageerde de dag na de Jodenjacht nog met een duidelijk statement, dat eindigt met: 'Wij mogen niet weggijken bij antisemitisch gedrag in onze straten. Onze geschiedenis heeft ons geleerd hoe intimidatie van kwaad tot erger gaat, met gruwelijke gevolgen. Joden moeten zich veilig kunnen voelen in Nederland, overal en altijd. Wij slaan onze armen om hen heen en laten hen niet los.'

Niet veel later werd 'Jodenjacht' in de traditionele media een verboden woord, hoewel de ouders het zelf zo noemden. Op tv en in de kranten spreken journalisten voortaan liever over 'voetbalrellen' of 'Maccabi-rellen', die suggereren dat een stel hooligans Amsterdam met de grond gelijk wilde maken.

Op 4 december 2024 ontving de koning op paleis Huis ten Bosch Muhsin Köktaş, voorzitter Contactorgaan Moslims en Overheid, een samenwerkingsverband van onder meer 380 moskeeën en 10 moskeekoepels dat de belangen van moslims bij de Nederlandse overheid en politiek behartigt. Hoewel het onderwerp van gesprek niet officieel bekend is gemaakt, zullen de gebeurtenissen van 7 op 8 november hoog op de agenda hebben gestaan. De Rijksvoorlichtingsdienst meldt in de laatste zin van het korte statement over het bezoek: 'De Koning sprak op 14 november met de Nationaal Coördinator Antisemitismebestrijding.' Alsof het Koninklijk Huis wil zeggen: De koning geeft heus wel evenveel aandacht aan alle partijen.

'Dit is ook uw land'

In de kersttoespraak enkele weken later noemt Willem-Alexander de gebeurtenissen van 7 november niet expliciet. De NOS schreef dat de koning 'stilstond bij de spanningen in de samenleving'. Hij zei onder meer: 'Tegen Joodse Nederlanders die me vertellen dat ze twifelen aan hun toekomst hier zeg ik: blijf! Wij horen samen. Tegen Nederlandse moslims zeg ik: dit is ook uw land; dit is ook jouw land.'

Ook refereerde Willem-Alexander aan een gesprek dat hij en koningin Máxima voerden met Palestijnse Nederlanders. 'Ze vertelden ons over hun angst om het lot van familieleden in hun land van herkomst. Over hun onmacht en wanhoop. Telkens word ik geraakt door de persoonlijke pijn die in de verhalen doorklinkt.'

Om daar aan toe te voegen: 'Ieder mens is gelijk voor de wet. Discriminatie is niet toegestaan. En we gebruiken geen geweld, ook niet als we ons gekwetst of miskend voelen. Deze beginselen zijn niet vatbaar voor dialoog of discussie en gelden voor iedereen, altijd.'

Die laatste woorden van Zijne Majesteit zijn krachtig, maar klinken hol in een land waar de-escaleren tot steeds verdere escalatie leidt, waar ongeregelheden vrijwel nooit leiden tot arrestaties en waar arrestaties zelden leiden tot veroordelingen. Het land ook waar de Koran in de Amsterdamse gemeentelijke boekenkast direct naast het 'Draaiboek Vrede' staat, het speciale noodplan dat werd bedacht door Job Cohen na de moord op Van Gogh. Volgens de huidige burgemeester Femke Halsema betekent dat het draaiboek dat 'gemeentelijke organisaties, welzijnswerkers, jongerenwerkers maar ook politieagenten en buurtmoeders permanent met elkaar in contact staan om de atmosfeer in onze wijken te peilen'.

Belgische koning spreekt zich uit voor Gaza

Terwijl Willem-Alexander ervoor waakt om opzichtig een kant te kiezen, heeft de Belgische koning Filip daar in navolging van Charles minder moeite mee, zo bleek vorige week in zijn tv-toespraak. Filip noemde de situatie in Gaza 'een schande voor de mensheid'. 'Ik sluit me aan bij iedereen die de ernstige humanitaire wantoestanden in Gaza aan de kaak stelt, waar onschuldige burgers, gevangen in hun enclave, van honger sterven en bezwijken onder de bommen', sprak Filip. Opvallend is dat de koning met z'n sterke focus op Gaza, en zijn impliciete veroordeling van Israël, niet de mening van de hele regering-De Wever vertolkt, hoewel de regering de toespraak wel van te voren heeft goedgekeurd.

De NOS was er als de kippen bij om uit te pakken met de toespraak en de druk op de Nederlandse koning op te voeren. 'Koning Filip scherp over Gaza, hoe zit het met Willem-Alexander?', kopte de NOS. De schrijver van het bericht, (wie dat is weten we niet, er staat geen naam boven) lijkt zelf ook te beseffen dat het iets te ambitieus is om de koning proberen te verleiden tot het kiezen van een kant in een buitenlands conflict. En dus beantwoordt de auteur de eigen vraag, met nauwelijks verholen teleurstelling: 'Dat kan alleen als het demissionaire kabinet daarachter staat en daar lijkt het niet op.'

Deense koningin: houding tegenover islam is lui

Niet alle Europese vorsten buigen automatisch mee met de islamisering. De Deense koningin Margrethe roemt in haar biografie *Margrethe* uit 2005 het behoorlijk strikte immigratiebeleid in haar land. 'Soms moet je het risico durven nemen een minder flatteus etiket opgeplakt te krijgen. Je kunt niet altijd tolerant zijn', aldus de koningin, die vorig jaar werd opgevolgd door haar zoon Frederik. Margrethe beschrijft de islam als een uitdaging die tegenwicht vereist en serieus genomen moet worden. 'De Denen hebben deze uitdaging te lang laten sloffen omdat we te tolerant en te lui zijn.'

Hoewel de uitspraken van Margrethe twee decennia oud zijn, lijkt het koningshuis nog steeds op één lijn te liggen met de regering in Denemarken. Tijdens een debat in het parlement over Syrische vluchtelingen noemde premier Mette Frederiksen immigratie 'de grootste bedreiging voor onze open en vertrouwenwekkende samenleving'. Om daar aan toe te voegen: 'Gezien de hopelijk positieve ontwikkelingen in Syrië, hoop ik dat we nu meer mensen naar huis kunnen sturen.'

Buigen staatshoofd ultieme hoofdprijs

Ruim 20 jaar later ligt de vraag meer dan ooit op tafel hoe bestuurders – en ook staatshoofden – omgaan met de bescherming van de eigen cultuur. Nationale overheden leggen islamitische groeperingen en extreemlinkse activisten geen strobreed in de weg bij het importeren van buitenlandse conflicten, bijvoorbeeld uit Gaza, Syrië en Eritrea. De westerse wereld laat zich in twee kampen verdelen, een ontwikkeling die in toenemende mate vraagt om moreel leiderschap.

De druk op de koning om de islamitische gemeenschap tegemoet te komen neemt steeds verder toe. Islamitische lobbyorganisaties als K7, een samenwerking van honderden moskeeën, zullen bij herhaling Willem-Alexander oproepen om zich uit te spreken over – wat de organisatie noemt – ‘de groeiende moslimhaat in Nederland’.

Of het nou gaat om de rechten van vrouwen en homo's of over de vrijheid van meningsuiting, in fundamentele zin botsen de islamitische met de westerse waarden. Het gevolg daarvan is dat steun aan de ene groep binnen de samenleving in toenemende mate wordt opgevat als een keus tégen de andere groep. Om weerstand te bieden aan de alsmaar verdere islamisering moet je als koning over een sterke morele ruggengraat beschikken. Want het buigen van het staatshoofd zal voor islamisten voelen als de ultieme hoofdprijs.

Wynia's Week brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. [Doet u mee?](#) Hartelijk dank!